

skaffe ordningen. Forslaget drejer sig alene om at udbetale de tre næste dyrtidsportioner på en anden måde, og en måde, der vil gavne de lavest lønnede mest.

Enhver vil forstå, at det ville være meget lettere ikke at røre ved problemer, der så åbenbart er brandfarlige.

Sagen er blot, at det er umuligt at lade disse problemer ligge. Det er umuligt at lade som ingenting. Det er umuligt for denne regering, som det ville være det for enhver anden regering. Det er umuligt for ethvert medlem af folketinget, som vil tage sit ansvar alvorligt. Det er umuligt for erhvervs- og lønmodtagerorganisationer, der også har et stort medansvar for deres medlemmers og for hele samfundets velfærd og trivsel.

De forudsætninger, hvorunder de nugældende overenskomster blev indgået, er afgørende ændret i de sidste måneder. Man tænkte ikke sidste forår, at der kunne ske voldsomme stigninger i pristallet. Så sent som i september 1973 regnede den daværende økonomiminister med en prisstigning i 1974 svarende højst til tre portioner, og han fandt — og med rette — denne stigning foruroligende høj. I dag må enhver regne med den dobbelte stigning.

Dette beror i høj grad på den store stigning i oliepriserne, som både direkte og ved deres indflydelse på erhvervenes omkostninger driver reguleringspristallet opad. Baggrunden er — som nævnt — en meget stærk forringelse af vort bytteforhold, der er udtryk for, at samfundet som helhed bliver fattigere.

Dette tab kan ikke dækkes ind ved at sætte pengeindkomsterne i vejret for det store flertal af befolkningen. Halvdelen af dyrtidsportionerne går til skat, og en fjerdedel til dækning af den stigning i varepriserne, der kommer, fordi portionerne lægges oven i priserne. Af det dyrtidstillæg, som de højere oliepriser udløser, er det altså kun en fjerdedel, der i virkeligheden kommer til at stå til rådighed til dækning af disse højere priser. Resten må nødvendigvis dækkes ved at spare på forbruget dels af olie, dels af andre ting. Og hvis man lader de højere oliepriser omsætte sig i udbetalte dyrtidsportioner, forværrer man de samfundsmæssige problemer, fordi det bliver sværere at opnå den stigning i eksporten, der skal dække den fordyrede import.